

Dosarul nr. 3ra-1103/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Iu. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Filip Deleu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filip Deleu
împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu
privire la excluderea din facturile de plată a sumei datorate și repararea prejudiciului
moral,
împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 08 aprilie 2016 Filip Deleu a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 solicitând
obligarea pârâtului de a exclude din facturile de plată suma datoriei de 19957, 83 de
lei pentru perioada 01 noiembrie 2006-01 noiembrie 2009 și încasarea prejudiciului
moral în sumă de 3000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin hotărârea din 04 aprilie
2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a încasat din contul său în beneficiul
Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 a datoriei în sumă
de 19957, 83 de lei. Suma datoriei a fost achitată benevol, conform bonurilor de
plată eliberate de instituția bancară. Pârâtul nu a exclus suma menționată din facturi
și în continuare o indică spre achitare.

Reclamantul a indicat că la 22 februarie 2016 a depus o cerere prealabilă în
adresa Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, prin care
a solicitat excluderea din facturile de plată a sumei de 19957,83 de lei. Prin
scrisoarea din 11 martie 2016 pârâtul a refuzat în admiterea cererii prelabile.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,
s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Filip Deleu și s-a obligat
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 de a exclude din
facturile lunare de plată pentru serviciile comunale de consum a agentului termic
suma datoriei pentru perioada 01 noiembrie 2006-01 noiembrie 2009 în mărime de
19957,83 de lei pentru apartamentul nr. xxxxx; în rest, acțiunea, în partea
pretențiilor, lui Filip Deleu împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a
Fondului Locativ nr. 20 privind repararea prejudiciului moral în mărime de 3000, 00

de lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 și s-a casat integral hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare depusă de Filip Deleu împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu privire la excluderea din facturile de plată a sumei datorate și repararea prejudiciului moral.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către Filip Deleu, domiciliat pe adresa: xxxxx, atestă că în luna martie 2013, locatarul avea datorii pentru serviciile comunale în sumă de 87491,38 de lei și a achitat suma de 19957, 83 de lei, datoriile finale fiind micșorate până la suma de 69776, 39 de lei. ÎM „Infocom” a exclus suma de 19957, 83 de lei din suma datoriilor pentru serviciile comunale. Astfel, a respins pretenția lui Filip Deleu privind obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 de a exclude din facturile de plată pentru apartamentul nr. xxxxx, suma de 19957, 83 de lei cu titlu de datorie pentru perioada 01 noiembrie 2006-01 noiembrie 2009. Or, această datorie a fost exclusă deja.

La fel, a concluzionat ca fiind nejustificată pretenția lui Filip Deleu privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 3000 de lei, or, pe parcursul judecării cauzei nu s-a constatat și nu au fost prezentate probe care să demonstreze faptul că ar fi suferit prejudicii de ordin moral.

La 05 iulie 2018 Filip Deleu a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată. Instanța de apel a aplicat prevederile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, normă ce nu trebuia a fi aplicată.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 mai 2018, iar Filip Deleu a declarat recurs la 05 iulie 2018, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Filip Deleu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Filip Deleu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Filip Deleu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Filip Deleu împotriva deciziei din
29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic